

рова, който веднага се съгласилъ да замине за Одринъ и послѣ станалъ учителъ въ Димотика. Ще каже, г-да съдии, че не е трѣбвало много, нито убѣждения, нито много да се говори, нито много кандърмаци да ставатъ, за да се оставятъ единия и другия отъ тая работа, подъ единъ благовиденъ претекстъ. Но единия и другия като се раздѣлятъ, има едно подозрѣние, да не би завѣтната мисль нѣкогашъ пакъ да е останала да се изпълни. Само отъ думитѣ: „махни се скоро отъ тука“ и Попповъ готовъ да отива въ Одринъ, може да се направи такова заключение, че дѣйствително тия хора може би да сж имали твърда воля, когато сж правили заговора, въ една срѣда, която може да е била такава и която е могла много лесно да повлияе на тѣхъ да бѣдѣтъ докарани къмъ такава мисль, но тая мисль като по узрѣва тукъ, както казва Миларовъ въ дневника си „иди Лапчо спи“, да видимъ какво става? Тия хора, г-да съдии, виждате, че веднага послѣ се раздѣлятъ и, разумѣва се, по между си не си казватъ нищо, че се оставятъ отъ намѣренieto си, а на самѣ си разбиратъ и казватъ хайде да се оставимъ отъ тая работа. Като не си казватъ по между си нищо, оставатъ да вършатъ нѣщо, но нищо не вършатъ. Това се вижда аслж и отъ поведението, което е водилъ понататѣкъ Миларовъ, то е много ясно доказателство, че Миларовъ не е мислилъ да върши нищо. Намѣрилъ единъ доста хитъръ претекстъ, махнува К. Поппова отъ Пловдивъ. Дохожда подиръ нѣколко мѣсеци К. Попповъ съ писмо до Миларова, да го пита какво мисли той за прѣвожданието на послѣдната часть на оная книга, известна, подъ известно име въ дѣлото, а Миларовъ не му е отговорилъ така и така мисля, въобще не му казалъ нищо. Ще каже, г-да съдии, че тия доказателства, които ги има, далечъ сж да помогнатъ за обвинението на Миларова, ами напротивъ, като иска човѣкъ безпристрасно да ги разбере, ще да дойдете да утвърдите още повече у васъ убѣждението, че моя клиентъ още въ Пловдивъ, както расправи той самъ, сж е отказалъ отъ тия нѣща и че по причини зависящи отъ него не е стрѣлялъ върху особата на Н. Ц. Височество, а не по случайностъ и по причини независящи отъ него. Понататѣкъ, г-да съдии, азъ ще наведе още едно доказателство, което къмъ всячко друго може да се свежда, но не къмъ неговитѣ намѣрения да изпълнява комплотъ съ угроза противъ живота на Н. Ц. Височество, това доказателство е, безукоризненото му поведение въ